

get, så vi får debatten om det. Regeringen har virkelig en støtte, der vil noget i hr. Anders Samuelsen og Liberal Alliance.

Nu kommer debatten så, og som ret sportsinteresseret skatteordfører, er det egentlig rart for en sjælden gangs skyld at kunne komme til at diskutere sport, ikke bare foran flimmeren eller på sportsbaren, men faktisk her i Folketinget. Det første spørgsmål, jeg tænkte på, da jeg så den daværende kulturminister komme med det her forslag, var: Hvorfor lige OL? Landsholdet i fodbold havde i en længere periode klaret sig ret dårligt, men hvis man tror på, at det rent faktisk ville gøre landsholdet bedre, hvorfor så kun OL, hvorfor ikke også f.eks. VM og EM i fodbold. Som jeg fik nævnt tidligere, er jeg meget interesseret i cykelsport, en fantastisk sportsgren, hvor OL-landevejsløbet er et mindre betydningsfuldt løb, men hvor Tour de France er det, der er mest prestigé i. Eller det smukkeste cykelløb af alle, Paris-Roubaix, som ingen danskere endnu har vundet. Hvis det virkelig giver et incitament til at gøre en ekstra indsats, vinde det her fantastiske cykelløb, hvorfor skulle skattefritagelsen så kun gælde OL og ikke også f.eks. brostensløbet i Nordfrankrig?

I virkeligheden kommer det her forslag jo kun, fordi den daværende kulturminister i slutningen af august i en opstemt stund efter OL i Kina, der bød på ærgerlig lidt debat om menneskerettigheder i Kina, gav sig til at kaste en skatteletelse ud til OL-medaljevinderne og på stribe kramme de glade sportsfolk, der stod bag ham og modtog den her nye bekendtgørelse om skattefritagelse. Man kunne se på den daværende kulturminister, at han var både glad og stolt. Det er det, der hedder en kraftkarl, der, hvor jeg kommer fra.

Der var naturligvis passende glæde hos medaljetagerne, som kunne se frem til at spare lidt i skat. Glæden varede bare ikke længe, for det viste sig, at den daværende kulturminister havde lovet mere, end han kunne holde. Han har lovet en lovændring uden at have dækning for det i Folketinget og vist også, uden at regeringspartnern Venstre er ret begejstret.

Som det er blevet fremført af andre ordførere, så mener vi i SF ikke, at OL-medaljevindere er ene om at skulle sig ud eller er ene om at gøre en ekstra indsats for Danmark. Jeg har stor respekt for de sportsfolk, der ofrer meget for at blive dygtige til deres sport, og langtfra alle af dem har udsigt til store økonomiske pengepræmier ved at dyrke deres sport. Der er også bare så

mange andre, der gør en stor indsats, og som har fortjent begunstiggelse og anerkendelse fra samfundet: hverdagens helte i vores velfærds-samfund, vores pædagoger og lærere, sundhedspersonalet på de danske sygehuse eller plejehjem eller de udsendte soldater og læger i krigszoner rundt omkring i verden. Der er mange, der gør en stor indsats på forskellige måder og på forskellige områder. Vi gør hver vores, men vi er alle fælles om at bidrage til samfundet, både økonomisk og socialt, og det bør, som det har gjort hidtil, også gælde for sportsudøvere, nemlig at man er underlagt samme regler.

At den her lov har tilbagevirkende kraft, synes jeg heller ikke er helt uvæsentligt. Ofte er det jo lidt følsomt eller lidt farligt, hvis noget skal gælde med tilbagevirkende kraft på skatteområdet, og man skal typisk have en ret god grund. Godt nok er der ikke nogen ud over statskassen, som bliver ramt af en skattefritagelse med tilbagevirkende kraft til nogle OL-vindere. Det skulle da lige være, hvis der var nogle, som ville have anstrengt sig mere, hvis de vidste, at præmierne var dobbelt så store. Og i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at vide, om justitsministeren fra sin tid som kulturminister ligger inde med en undersøgelse eller en rapport, som dokumenterer, at der skulle komme bedre resultater ud af at give skattefrihed til OL-vindere. Hvis der er det, synes jeg da, han skulle dele den med Folketinget, for så er der noget, vi ikke ved, men som han ved, og det har både Folketinget og offentligheden interesse i at få noget at vide om.

Men omvendt er det ikke nogen god grund til at lave lovændring med tilbagevirkende kraft. Selv hvis jeg skulle gå ind for en skattefritagelse af præmiepenge for idrætsudøvere, kan jeg da ikke begribe, hvorfor den er bagudrettet. Hvis det virkelig virker, hvorfor så først foreslå det efter OL og hvorfor kun for medaljevindere i 2008? Vi taler meget om at skabe incitamenter på skatteområdet, og så er det da ikke rettidig omhu at vente til efter OL.

Den eneste virkelige årsag til, at regeringens bebudede forslag om skattefrihed for OL-vindere skal have tilbagevirkende kraft, er, at den daværende kulturminister er kommet til at dumme sig noget så gevaldigt ved at strø om sig med løfter, han ikke kan holde. Han har kort sagt lovet skatteydernes penge bort uden at spørge deres repræsentanter, nemlig Folketinget, til råds, og nu er den daværende kulturminister så blevet forfremmet til justitsminister. Det er heldigt